

den Henseende kunne vi ikke se rettere, end at en Ordning, hvorved der ikke vil blive nogen jydsk Garnison sydligere end Aarhus, i store Egne af Jylland vil gøre Hæren til et fremmed Element i Befolkningen, og af mange vil en saadan Ordning blive følt som en smertelig Opgivelse af noget, der har haft national Værdi. En Forlæggelse af Fredericia Garnison vil betyde et saadant Brud med de historiske Garnisoneringsforhold i Jylland, at den ikke kan iværksættes, uden at den vil blive opfattet som et Tilbagetog fra en Stilling, der har haft sin store Betydning for Folkets nationale Genrejsning og fremdeles vilde kunne have det.

Fredericia er derhos den eneste danske Provinsby, som har en Krigshistorie i den nyere Tid. Byens Borgere gøre sig vel ikke til af at være bedre end Landets andre Borgere, men de have dog i sjælden Grad bevaret en levende Følelse af at bo paa historisk Grund, og de have bestandig været sig bevidste den Forpligtelse, dette medførte. Neppe nogen anden By i Landet evner at fejre vore nationale Mindedage saaledes, som man stedse har gjort det i Fredericia. De store 6te Julifester besøges hvert Aar af mange, der her søge Styrke og Trøst i Genoplivelsen af de store Minder om den danske Folkeaaands Rejsning, og særligt af mange Sønderjyder, der her styrkes i den Kamp for dansk Sprog og danske Minder, hvori de med saadan Trofasthed stadig staa som vore Forposter. I Fredericia have de danske Sønderjyder mange synlige Vidnesbyrd om Mindets Magt, men det, der fryder dem mest, er sikkert, at her er det ikke de preussiske Pikkelhuer, men den danske Soldat, de møde.

For Fredericia Byraad:

Carl Scharling.

Joh. Jensen.

For Fredericia Handelsforening:

For Fredericia Haandværkerforening:

J. M. Jørgensen.

Axel Petersen.

For Fredericia Grundejerforening:

S. W. Sørensen.